

Til

"Edvard Grieg sin Kone"

24de Oktober 1885.

Hun har fulgt dig tro på Livets Gang, saa
 læst Mad og øvt sig i Sang, saa
 under "Griegsromanen"
 aldrig træt og stuen
 op på Kunstens Høider hun sig svang, saa
 Grieg var klar, saa
 lidt hun så, saa
 -hun som Medium er født saa præ, saa.

Mel: Jæ sku au ha løst t'aa gifte mig san.

Ja du har faatt baade Krans og Digt, san
 er det os en Trang, — en Borgerpligt, san
 nu at mindes Konen,
 ellers faar Ballonen
 nicht den guten g'raden Gleichgewicht, san;
 Derfor nu, san
 bedes du, san
 frem at bringe Hilsen til din Fru, san.

Hun har fulgt dig tro paa Livets Gang, san,
 laget Mad og øv't sig udi Sang, san,
 under "Griegdresuren"
 aldrig træt og sturen
 op paa Kunstens Høider hun sig svang, san.
 Grieg var gla, san
 tidt han sa, san
 "hun som Medium er fælt saa bra", san.

Sendte du et Sangens Tonebud, san
blev det tolket af din Kunstnerbrud, san,
vesle Griegen spiller,
Nina kvidrer, triller,
o du Eros udi Toneskrud, san,
du er lur, san,
Moll og Dur, san
frem du lokked fra dit skjulte Bur, san.

Da nu Visens Digter ha stemt bli'r, san,
er det bedst han slappe Tøiler gi'r, san,
Eros og Lyrikken
æsker ud Kritikken
og den sidste ved vi alle svi'r, san.
— Nu Sortie, san
hils og si', san
at vi alle liker Kona di, san.

